

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/41/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112215393
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2112215393.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a sudcov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Renáty Gavalcovej, v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, Karadžičova 8, Bratislava, zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Karadžičova 8, P.O.BOX 205, Bratislava, proti odporkyni: Q. W., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom T. X, O., t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpená opatrovníčkou JUDr. N. P., úradníčkou Okresného súdu Piešťany, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, zastúpeného: JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 1.078,18 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 26. septembra 2014, č.k. 13C/185/2012-89, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania **p o t v r d z u j e**.

Odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním zrušil platobný rozkaz súdu prvého stupňa, č.k. 18Ro/117/2012-19 zo dňa 07.11.2012, návrh vo veci samej zamietol, odporcovi náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi určil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 248,76 eur do rúk právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že navrhovateľ sa domáhal návrhom podaným na súde prvého stupňa na odporkyni zaplatenia sumy 1.078,18 eur, zmluvnú pokutu vo výške 107,81 eur, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.078,18 eur od 21.11.2009 do zaplatenia a náhrady trov konania, nedoplatku na poskytnutej pôžičke. Súd prvého stupňa vo veci vydal dňa 07.11.2012, č.k. 18Ro/117/2012-19 platobný rozkaz v súlade s návrhom. Uvedený platobný rozkaz sa nepodarilo odporkyni doručiť, z dôvodu ktorého bol tento zrušený (§ 173 ods. 1, 2 O.s.p.). Rozsudkom zo dňa 04.03.2013, č.k. 13C/185/2012-51 súd návrhu v celom rozsahu vyhovel, odvolací súd uznesením zo dňa 30.05.2014, č.k. 11Co/213/2013-72 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil z dôvodu, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď predmetný vzťah posudzoval podľa ustanovení Obchodného zákonníka, napriek tomu, že je potrebné na zmluvný vzťah účastníkov nahliadať ako na zmluvu o spotrebiteľskom úvere, s prihliadnutím na Zákon o ochrane spotrebiteľa. Súd prvého stupňa vec právne posúdil podľa § 2, § 3, § 4 ods. 2, 5 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, podľa § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 2, 4, podľa § 101, § 103 O.z. V rámci skutkového stavu súd mal preukázané, že obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ako veriteľ a odporkyňa ako dlžník uzavreli dňa 22.11.2006 zmluvu o poskytnutí rýchlej pôžičky č. 7023495, na základe ktorej zmluvy sa obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., Kežmarok zaviazala poskytnúť odporkyni pôžičku v sume 30.000,- Sk, t.j. 995,82 eur, ktoré sa odporkyňa zaviazala splácať v mesačných splátkach

v počte 36 v sume 1.228, Sk (40,76 eur). Z podmienok k zmluve vyplýva, že ročná percentuálna miera nákladov pri takejto pôžičke je 30,86%. Odporkyňa ako vyplýva z prehľadu úhrad zaplatila 163,04 eur. Obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., uzatvorila dňa 10.03.2011 s navrhovateľom zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bolo i postúpenie pohľadávky voči odporkyni. Súd dospel k záveru, že návrh nebol podaný dôvodne. Právny predchodca navrhovateľa a odporkyňa uzavreli zmluvu o poskytnutí rýchlej pôžičky, ktorá má charakter spotrebiteľského úveru. Zmluva o úvere uzatvorená medzi účastníkmi konania neobsahuje v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g) zák. č. 258/2001 Z.z. základné obsahové náležitosti a to ročnú percentuálnu mieru nákladov. V takomto prípade sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ročná percentuálna miera nákladov nebola uvedená priamo v zmluve. Takisto v zmluve nebol ani údaj o výške úrokov a poplatkov, čo má za sankciu stratu práva na úroky a poplatky v zmluve neuvedené. Navrhovateľ tak nemá nárok na zaplatenie dohodnutého úroku. Odporkyňa zaplatila z poskytnutého úveru 995,82 eur 163,04 eur. Splatnosť splátok mala byť podľa všeobecných obchodných podmienok 20. deň príslušného kalendárneho mesiaca. Ak teda dospel súd k záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov, a odporkyňa doposiaľ zaplatila sumu 163,04 eur, zostáva jej zaplatiť ešte 20 splátok úveru vo výške 40,76 eur splatných v dňoch 20.04.2007, 20.05.2007, každý mesiac až posledná splátka 20.11.2008 a jedna splátka vo výške 17,58 eur splatná dňa 20.12.2008 (24 x 40,76 eur + 17,58 eur = 995,82 eur - zaplatené štyri prvé splátky) tak, aby bola zaplatená časť nesplateného poskytnutého úveru. K celkovému zaplateniu poskytnutého úveru v sume 995,82 eur tak malo dôjsť dňa 20.12.2008. Vzhľadom na námietku premlčania, ktorá bola v konaní uplatnená vedľajším účastníkom na strane odporkyne, súd skonštatoval, že premlčacia doba je v zmysle § 101 O.z. tri roky, čo znamená, že premlčané sú všetky splátky poskytnutého úveru splatné do dňa 26.07.2009 (tri roky pred podaním návrhu na súd, nakoľko návrh bol na súd doručený dňa 26.07.2012). Vzhľadom k tomu považoval súd nárok navrhovateľa za nedôvodný. Ďalej predmetom sporu zostala požiadavka navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 107,81 eur, ktorej zaplatenia sa navrhovateľ domáhal podľa článku 12, bodu 12.2 všeobecných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy zo dňa 22.11.2006. Navrhovateľ si uplatnil zaplatenie zmluvnej pokuty bez akéhokoľvek ďalšieho zdôvodnenia tohto nároku a bez predloženia akéhokoľvek výpočtu zmluvnej pokuty. Z článku 12, bodu 12.2 VOP vyplýva, že obchodná spoločnosť je oprávnená požadovať od odporkyne zmluvnú pokutu v prípade, ak sa odporkyňa dostala do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivéj splátky, v 30. deň po dobe splatnosti je povinná zaplatiť uvedenú zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky, pričom v tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou. Nakoľko súd zistil, že uplatnený nárok je premlčaný, potom aj nárok z uplatnenej zmluvnej pokuty, keďže jej splatnosť mala nastať v 30. deň po dobe splatnosti jednotlivéj splátky uprednostňujúc hľadisko procesnej ekonomie bližšie neskúmal existenciu subjektívneho práva navrhovateľa a návrh z uvedených dôvodov zamietol aj v časti zaplatenia zmluvnej pokuty. Navyše z rozhodujúcej činnosti súdov je zrejmé, že pokiaľ ide o uplatnenie zmluvnej pokuty tak ide o neprijateľnosť takéhoto zmluvného dojednanja, čo má oporu aj v judikatúre Súdneho dvora EÚ, podľa ktorej hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa možno napraviť iba pozitívnym zásahom a to naplnením ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. O náhrade trov konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O.s.p., odporkyni ako úspešnej účastníčke náhradu nepriznal, nakoľko si ju neuplatnila a vedľajšiemu účastníkovi ako vystupujúcemu na strane úspešného účastníka teda odporkyne, náhradu trov konania priznal vo výške 248,76 eur titulom trov právneho zastúpenia.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa jeho zamietajúcej časti a časti náhrady trov konania podal v zákonom určenej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti zmeniť, návrhu vyhovieť, priznať navrhovateľovi zaplatenie istiny 1.078,18 eur, zmluvnej pokuty 107,81 eur, s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 1.078,18 eur od 21.11.2009 do zaplatenia a priznať mu náhradu trov konania. Uviedol, že súd nesprávne vec právne posúdil. Nesúhlasí so záverom súdu, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Úverová zmluva spĺňa všetky podstatné náležitosti kladené pre spotrebiteľské úvery zákonom o spotrebiteľských úveroch. Priamo v úverovej zmluve je odkaz na RPMN s tým, že táto sa nachádza v úverovej zmluve na jej zadnej strane, v skrátených podmienkach v zmluve, t.j. na tom istom liste. Za nesprávne právne posúdenie považuje navrhovateľ aj posúdenie plynutia premlčacej doby na úverovú zmluvu podľa predpisov občianskeho práva. Poukazuje na ustanovenie § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka. Vzťah vyplývajúci zo zmluvy o úvere uzavretej dňa 30.11.2006 má charakter absolútneho obchodu tzn. že vždy podlieha režimu Obchodného zákonníka, premlčanie práva z dotknutého právneho vzťahu sa tak vzhľadom na charakter a povahu zmluvy posudzuje výlučne podľa predpisov Obchodného zákonníka. Úprava premlčania nie je otázkou, ktorá smeruje k ochrane spotrebiteľa. Premlčanie pôsobí voči obom účastníkom vzťahu rovnako. Pokiaľ

Obchodný zákonník obsahu kogentnú a ucelenú úpravu premlčania tak na absolútny obchodný vzťah ktorým úverový vzťah je bez ohľadu na povahu účastníkov je nutné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka pri posúdení premlčania, pretože právna úprava premlčania obsiahnutá v Občianskom zákonníku nebola prijatá za účelom ochrany spotrebiteľa. Závazok odporkyne splatiť úver mal byť splnený v pevne stanovenej lehote do 20.12.2009 kedy nastala konečná splatnosť úveru prirodzeným spôsobom. Pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby je rozhodný okamih splatnosti úveru. V úverovej zmluve bolo dohodnuté splácanie úveru v splátkach, nejedná sa o čiastkové plnenie ale o jedno plnenie, ktorého úhrada bola dohodnutá v splátkach a preto lehotou splatnosti je lehota na splatenie celého úveru t.j. lehota do 20.12.2009 kedy nastala konečná splatnosť úveru. Až deň nasledujúci po dátume konečnej splatnosti úveru sa odporkyňa dostala do omeškania s vrátením nesplatenej časti úveru a teda až od tohto okamihu začala plynúť premlčacia doba na uplatnenie práva, nakoľko právo požadovať vrátenie nesplatenej časti úveru od odporkyne mohol navrhovateľ vykonať až odo dňa nasledujúceho po konečnej splatnosti úveru (rozsudok NS SR 4Obo 54/2007). Pokiaľ sa týka náhrady trov konania nepovažoval priznanie trov vedľajšiemu účastníkovi za správne, nakoľko účastník má v konaní nárok len na trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Nakoľko súd bol povinný z úradnej povinnosti prihliadnúť na premlčanie nároku navrhovateľa nemôže sa jednať o trovy potrebné na účelné bránenie práva na strane vedľajšieho účastníka na strane odporkyne. Odporkyňa ako spotrebiteľka by dosiahla v tomto konaní rovnaký úspech bez pričinenia vedľajšieho účastníka, ktorý neuviedol žiadne iné skutočnosti ani právne argumenty nad rámec tých, ktoré viedli súd prvého stupňa k napadnutému rozhodnutiu a ktoré bol povinný súd prvého stupňa zistiť sám z úradnej moci.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania, proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p., postupom podľa ustanovenia § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, nakoľko rozhodnutie súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu ako nedôvodného je správne.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp.zn. 13C/185/2012 je určenie povinnosti odporkyne zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.078,18 eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 21.11.2009 do zaplataenia a 107,81 eur zmluvnú pokutu a náhradu trov konania.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol a to v časti istiny 1.078,18 eur z dôvodu premlčania nároku a v časti zmluvnej pokuty z dôvodu jej premlčania, nakoľko uplatnený nárok je premlčaný, potom aj nárok z uplatnenej zmluvnej pokuty, keďže jej splatnosť mala nastať 30. deň po dobe splatnosti jednotlivjej splátky je premlčaný a navyše zmluvná pokuta bola upravená vo všeobecných obchodných podmienkach a navrhovateľ si jej nárok uplatnil bez akéhokoľvek ďalšieho zdôvodnenia jej výšky a bez predloženia akéhokoľvek výpočtu zmluvnej pokuty.

Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že dňa 30. novembra 2006 bola medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., Kežmarok a odporkyňou uzavretá zmluva o poskytnutí rýchlej pôžičky č. 7023495, na základe ktorej bola schválená výška pôžičky 30.000,- Sk s mesačnou splátkou 1.262,- Sk, ktorá suma je prečiarknutá a nad ňou napísaná suma 1.228,- Sk s počtom splátok 36. Na zadnej strane zmluvy sa nachádzajú podmienky k zmluve o poskytnutí rýchlej pôžičky 250-C kde sú uvedené tabuľky k výške splátok, tabuľky k ročnej percentuálnej miere nákladov a poistenie schopnosti splácať splátky. K zmluve sú pripojené všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú však napísané malým, voľným okom absolútne nečitateľným písmom. Súd prvého stupňa správne skonštatoval, že predmetný zmluvný vzťah medzi účastníkmi má spotrebiteľský charakter, jedná sa o zmluvu o spotrebiteľskom úvere a preto treba na uvedený zmluvný vzťah aplikovať ustanovenia Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

Podľa § 4 citovaného zákona ods. 1 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu inak je neplatná. Podľa ods. 2 písm. a) obsahuje najmä sumu, počet, termíny splátok istiny, úrokov, iných poplatkov, ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť zúčtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, podľa písm. g) ročnú percentuálnu mieru nákladov, ak nie je uvedená spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa § 4 ods. 4 pri nespnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná,

ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať. Podľa odseku 5 od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 37 ods. 1 O.z. právny úkon sa musí urobiť slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný. Odvolací súd dospel k záveru, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere je absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka a to z dôvodu jej neurčitosti a nezrozumiteľnosti. V zmluve je uvedená jednoznačne len výška schválenej pôžičky 30.000,- Sk a počet splátok 36. Okrem uvedených dvoch údajov nie je v zmluve riadne upravené okrem označenia účastníkov nič. Výška splátky je poprečiarkovaná, nie je tu uvedená výška zmluvného úroku ani výška ročnej percentuálnej miery nákladov, súčet počtu splátok s výškou splátky, či už prečiarknutej alebo novo dopísanej nedáva sumu 30.000,- Sk, takže údaje zo zmluvy sú zmätočné, navzájom si odporujú, zmluva síce obsahuje výšku mesačnej splátky, avšak táto je vymedzená neurčit, nakoľko je poprečiarkovaná, tento údaj je preto nedostatočný, nakoľko z neho nie je možné zistiť výšku úroku a poplatkov ani to, v akom rozsahu je v splátke zahrnutá splátka istiny úveru, prípadne v akom rozsahu splátka zahŕňa splátku úrokov a iných poplatkov. Tiež nie je v zmluve dohodnutá splatnosť jednotlivých splátok. Odvolací súd mal za to, že takýto postup zo strany veriteľa je zavádzajúci, nakoľko dojednanie výšky ročnej percentuálnej miery nákladov a výšky splátky v tabuľke na zadnej strane zmluvy je takisto neurčité, pretože spotrebiteľ nemá presne v zmluve určenú výšku. Tabuľka je všeobecná, obsahuje rôzne možnosti výšky splátok. Splatnosť jednotlivých splátok a ani splatnosť celého úveru v zmluve uvedená nie je, takže celá zmluva je pre spotrebiteľa zavádzajúca a nezrozumiteľná, teda neplatná. Vzhľadom k tomu plnenie z neplatnej zmluvy treba považovať za bezdôvodné obohatenie a nárok navrhovateľa je tak nárokom na vrátenie bezdôvodného obohatenia.

Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčuje podľa § 107 ods. 1 O.z. za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Podľa odseku 2 najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie za desať rokov odo dňa keď k nemu došlo. V prípade absolútne neplatného právneho úkonu bezdôvodné obohatenie získané z tohto úkonu vzniká od samého vzniku právneho úkonu. Objektívna premlčacia doba začne teda plynúť už od vzniku takéhoto právneho úkonu. V danom prípade tak premlčacia doba začala plynúť 30. novembra 2006 a uplynula 30. novembra 2009. Návrh na súd bol podaný dňa 26.07.2012.

K dojednaniu zmluvnej pokuty odvolací súd dodáva, že dojednanie o zmluvnej pokute, z ktorého si navrhovateľ uplatňuje nároky bolo neplatným pre spôsob, ktorý navrhovateľka zvolila na takéto dojednanie a to použité písmo, kedy samotná úverová zmluva je vyhotovená väčším písmom ako prehlásenie o tom, že neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy sú úverové podmienky spoločnosti a takisto výrazne menším a voľným okom nečitateľným písmom sú vyhotovené aj samotné všeobecné obchodné podmienky. Už takéto vyhotovenie časti zmluvy a všeobecných obchodných podmienok spôsobilo absolútnu neplatnosť takýchto právnych úkonov, z ktorých potom zmluvným stranám nevznikli žiadne práva a povinnosti. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na doterajšiu súdnu prax, ktorá už v minulosti vyhodnotila zapracovanie dohody o zmluvnej pokute do všeobecných obchodných podmienok ako aj používanie tak drobného písma ako aj jeho formy, ktoré je prakticky voľným okom absolútne nečitateľné, ako použil navrhovateľ na vyhotovenie všeobecných obchodných podmienok, za nekalú obchodnú prax a takisto klamlivú obchodnú prax, pri ktorej ide o tzv. klamlivé opomenutie. Ak sú informácie poskytnuté takouto nečitateľnou a neprehľadnou formou, má to ten dôsledok ako keby spotrebiteľovi neboli poskytnuté vôbec. Všeobecné obchodné podmienky nemôžu slúžiť na to, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa pravdepodobne uniknú. Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nekoná v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nie je možné priznať právnu ochranu. Z uvedeného teda vyplýva záver, že v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednania zakladajúce zmluvnú pokutu zásadne nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale len spotrebiteľskej zmluvy.

Vzhľadom k všetkým uvedeným skutočnostiam tak odvolací súd dospel k záveru, že nárok navrhovateľa je premlčaný, aj keď z iných dôvodov aké uviedol súd prvého stupňa, kde odvolací súd dodáva, že súd prvého stupňa nemôže zmeniť počet splátok dohodnutých a dobu splatnosti celého úveru, skôr môže zmeniť výšku splátky. Takže výpočet premlčania, kde si súd prvého stupňa svojvoľne zmenil počet

dohodnutých splátok nie je správny, avšak v konečnom dôsledku, keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere tak, ako bola dohodnutá je neplatná, nárok navrhovateľa je premlčaný, preto odvolací súd považoval rozsudok súdu prvého stupňa za správny, keď návrh navrhovateľa zamietol a to takisto aj v zmluvnej pokute, ktorá bola dojednaná neplatne z dôvodu, že sa nachádzala vo všeobecných obchodných podmienkach a aj z dôvodov uvedených vyššie.

Vzhľadom k všetkým skutočnostiam preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil. Takisto potvrdil rozsudok aj v časti náhrady trov konania, kde súd prvého stupňa tak vo vzťahu k odporcovi ako aj k vedľajšiemu účastníkovi rozhodol vecne správne.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., keď v odvolacom konaní úspešnej odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne ich náhradu nepriznal, nakoľko túto si neuplatnili.

Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.